บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ความสำคัญของการศึกษาได้ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะในมาตราที่ 27 กำหนดให้มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ เพื่อให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ดังกล่าว จึงทำให้มีการประกาศใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของชาติ ที่กำหนดคุณภาพของผู้เรียนให้มีลักษณะเอกภาพ มีความยืดหยุ่น เน้นความรู้คู่คุณธรรม มีความเป็นไทยและเป็นสากล โดยการจัดทำสาระของหลักสูตรนั้นจะต้องเกี่ยวกับสภาพปัญหาของชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น (กรมวิชาการ, 2544 ค, หน้า 2-3)

การพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพทุก ๆ ด้านนั้น คุณภาพของมนุษย์มีความสำคัญ ฉะนั้นการพัฒนามนุษย์จึงเป็นกลไกขั้นแรกที่จะนำไปสู่การพัฒนาสิ่งต่าง ๆ และสามารถพัฒนาประเทศ ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ได้ การจัดการศึกษาและการให้ความรู้แก่ทรัพยากรมนุษย์นับว่ามีความสำคัญยิ่ง ด้วยเหตุที่การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สามารถก้าวเข้าสู่สังคมยุคโลกาภิวัฒน์ได้อย่างมั่นคงและรู้ทันโลก ฉะนั้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคน จะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม (กรมวิชาการ, 2544 ก, หน้า 8-9)

โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วทุกด้าน ทำให้การพัฒนาประเทศตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2559) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2545 - 2559) มุ่งพัฒนาทุกชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2546, หน้า 24 - 25)

วิชากระบี่กระบองเป็นกิจกรรมกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่สามารถใช้ออกกำลังกายและเป็นวิชาทักษะปฏิบัติ กล่าวคือการเรียนการสอนนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทุกส่วนของร่างกาย และการอยู่ร่วมกันเพื่อให้เกิดความสามัคคี และปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความรัก และหวงแหนศิลปะประจำชาติ ตลอดการฝึกฝนการร่ายรำท่าหลัก ท่าแม่ไม้รำต่าง ๆ ที่สำคัญของกระบี่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนบ่อย ๆ และต้องใช้เวลา เพื่อให้เกิดทักษะ ปัญหาการเรียนการสอน

กระบี่ก็คือปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร จำนวนหนังสือเกี่ยวกับหลักสูตรไม่เพียงพอ ครูกระบี่ไม่เห็นความสำคัญของหลักสูตร ครูไม่เข้าใจหลักสูตรที่ชัดเจน ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชากระบี่ ไม่มีความชัดเจนในทักษะกระบี่ ไม่เน้นการสอนแบบสนุกสนานและเคร่งครัดเจ้าระเบียบเกินไปไม่กระตือรือร้นในวิทยาการใหม่เทคนิคการสอนแบบใหม่ ไม่มีมาตรฐานในการวัดผล ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชากระบี่ ไม่ศรัทธาต่อครูผู้สอน ไม่มีกำลังใจเมื่อถูกตำหนิและไม่มีตำราที่จะศึกษาค้นคว้า (สายัณห์ ละออเอี่ยม, 2542, หน้า 39 - 40)

จากปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของครูก็มีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การสอนวิชากระบี่ ประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมมีหลายวิธีแต่ที่ได้รับความสนใจและยอมรับในปัจจุบันคือการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะคอยช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม การที่นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนที่กำหนดไว้ หรือสามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งความจริงก็คือ นักเรียนเรียนเป็นทีมนั่นเอง (อรพรรณ พรสีมา, 2540, หน้า 57 - 66)

นอกจากนี้เนื้อหาและธรรมชาติของรายวิชาก็เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบมุ่งเน้นผู้เรียนด้านปัญญา พัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา โดยการให้ผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง (กรมวิชาการ, 2544 ค)

โรงเรียนธัมมสิริศึกษาสัตหีบ เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนภายใต้การกำกับของมูลนิธิวัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพฯ ซึ่งมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในหมวดสุขศึกษาและพลศึกษาได้รับนโยบายจากโรงเรียนให้จัดการเรียนรู้ การปลูกฝังให้นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรง เช่น การกายบริหารยามเช้า การตรวจสุขภาพพลานามัยในเวลาเรียนสุขศึกษาและพลศึกษา การจัดกิจกรรมกีฬาสีทุกปี เป็นต้น ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้และตามแผนงานของโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ให้โรงเรียนจัดให้มีการเรียนภูมิปัญญาท้องถิ่น และการอนุรักษ์

กีฬาไทย สิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหามากในการจัดการเรียนการสอนก็คือเด็กจะหันไปเล่นกีฬาสมัยใหม่จนลืมกีฬาไทย เช่น กีฬาเทควันโด วินเซิฟ และเจ็ตสกี เป็นต้นเพราะเด็กนักเรียนเห็นว่าการเรียนกีฬาไทยโดยเฉพาะการเรียนรายวิชากระบี่เป็นสิ่งที่น่าเบื่อ จำเจและไม่เห็นถึงความสำคัญของครูผู้สอน และครูสอนน่าเบื่อ สอนไม่สนุก เด็กมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชากระบี่และไม่ศรัทธาครูผู้สอน

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนของครูก็มีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การสอนวิชากระบี่ประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมมีหลายวิธี แต่ที่ได้รับความสนใจและยอมรับในปัจจุบันคือวิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอากระบวนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มาใช้ในการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งทางโรงเรียนได้จัดวิชากระบี่เข้ามาบรรจุเป็นหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นอกจากจะเห็นว่าเป็นกีฬาและศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยแล้วก็มุ่งหวังให้เกิดประโยชน์ด้านพัฒนาสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางกลไกของนักเรียนที่จะได้จากการเรียนวิชานี้ โดยที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำเอารูปแบบการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้การเรียนวิชากระบี่ไม่ได้รับความสนใจให้กลับมาเพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น อันเป็นปัญหาที่จะนำมาสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้กระบี่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจกับการเรียนแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการรำกระบี่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจกับการเรียนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจสูงกว่าการเรียนแบบปกติ

2. ทักษะการรำกระบี่ของนักเรียน ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจสูงกว่าการเรียนแบบปกติ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้เรื่อง กระบี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ

2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง กระบี่ โดยการใช้รูปการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ในการจัดการเรียนรู้ในแนวทางการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ

4. ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้แนวการสอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นำไปใช้สอนจริง

5. เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมทักษะการรำกระบี่สำหรับในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และกลุ่มอื่น

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนธัมมสิริศึกษาสัตหีบ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2 ห้องเรียน 88 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงหลังจากนั้นได้ทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการสุ่มจับฉลากห้องเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มทดลอง จำนวน 44 คน สอนโดยการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ

2.2 กลุ่มควบคุม จำนวน 44 คน สอนโดยการเรียนแบบปกติ

3. เนื้อหาที่นำมาทดลองสอนคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้กระบี่ จำนวน 9 คาบ คาบละ 60 นาที

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ การสอน 2 วิธี คือ

4.1.1 การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ

4.1.2 การเรียนแบบปกติ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.2 ทักษะการรำกระบี่

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง วิธีการเรียนที่เป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคนต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ในความสำเร็จของกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียน รวมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่กัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

1.1 ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและ หน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกันและการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

1.2 ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

1.3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและ หน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูจะกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ กัน เช่น แบบ JIGSAW, TGT STAD, TAI, GT, LT, CIRC, CO-CO เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เทคนิควิธีการที่ใช้ จะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจหลาย ๆ เทคนิคประกอบกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

1.4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

1.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติมครูและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

2. รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องกระบี่ ของกรมวิชาการ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

2.1 ขั้นเตรียม กำหนดให้มีการฝึกกายบริหารในเวลาประมาณ 7-10 นาทีทุกคาบซึ่งกายบริหารนี้เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและยังช่วยให้ร่างกายมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้นอีกด้วย

2.2 ขั้นอธิบายและสาธิต การอธิบายและสาธิตเป็นวิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งที่สอนเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกหัดและเล่นต่อไป ในขั้นนี้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.3 ขั้นฝึกหัด ในขั้นฝึกหัดนี้ เป็นตอนที่ให้นักเรียนนำความคิดรวบยอดที่ได้รับจากการอธิบายและสาธิตมาฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญและความสนุกสนาน

2.4 ขั้นการนำไปใช้ เป็นการนำทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ อธิบาย สาธิตและการฝึกหัดไปแล้วลองไปใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะมีโอกาสในการวิเคราะห์ รู้จักหาทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รู้จักการพัฒนาตนเองและการร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มโดยใช้ทักษะของการจัดการไปใช้ในสถานการณ์จริง

2.5 ขั้นสรุปและประเมินผลการเรียน เป็นการสรุปและประเมินผลบทเรียนในชั่วโมงนั้นเป็นขั้นที่จะควรทำก่อนหมดคาบเวลาประมาณ 5-8 นาที ขั้นนี้อาจทำได้โดยเลือกนักเรียนออกมาเล่นหรือแสดง สิ่งที่สอนไปแล้วให้ดูหรือให้ทำข้อสอบสั้น ๆ หรือใช้วิธีสังเกตและสรุปให้นักเรียนทราบ

3. หน่วยการเรียนรู้กระบี่ หมายถึงเนื้อหาของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการเสนอการเรียนรู้ในส่วนของการสร้างเสริมประสบการณ์และอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการเล่นกีฬาไทย

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ของผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้แบบปกติ วัดจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนและหลังการเรียนหน่วยการเรียนรู้กระบี่ตามเนื้อหา

5. ทักษะการรำกระบี่ หมายถึง การรำที่สวยงาม เป็นการวางท่าทางและผ่อนปรนลีลาของการรำให้ได้จังหวะติดต่อหรือต่อเนื่องกันไม่ขาดตอน การก้าวเท้า การย่อตัว การจัดระดับกระบี่และการวางท่าในท่ารำต่าง ๆ ทั้ง 12 ไม้รำ ต้องเป็นไปอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน และในขณะเดียวกันต้องให้เข้ากับจังหวะของดนตรีหรือปี่กลอง

6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

7. แบบประเมินทักษะการรำกระบี่ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อประเมินทักษะการรำกระบี่ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการปฏิบัติในการรำกระบี่ของนักเรียน

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University